

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:
Főpiaz, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petit
soronként 5 krajával
számítatnak.

A nemzet hódolata.

A magasztos és büszke ünne-
pélyek során, melyeket Magyar-
ország királya hű magyar népe
körében, a nemzet minden egyes
tagjával és egész összességével
közös ünnepel, immár ama nagy
status aktus következik, melyet
közönségesen hódoló diszfelvonu-
lásnak, hivatalosan az ország-
gyűlés két háza közös ülésének
neveznek. A nagy aktus egysze-
rűbb megjelölésével a nemzetnek
van igaza az új parlamenti palo-
tában június 8-án lejátszódó emlé-
kezetes eseményt illetőleg. Hódo-
lat az, és nem más. A politikai
pártok nevezzék bár hogy a nagy
aktust és tulajdonítsanak neki
bármely jelentőséget: a nép
józan érzeke hódolást lát abban,
nagyszerűt és magasztosat, a mi-
lyet minden század csak egy-
szer mutat be és a milyent bemu-
tatni a világ egy állama, egy
nemzete sem képes a magyaron
kívül. A hódolat kölcsönös és
őszinte. Magyarország királya
hódol nemzetének, elküldi a koro-
nát és a koronázási jelvényeket
a magyar parlament ülésére, hol
a magyar országgyűlés két háza

ezredévi ülésre egybegyül. A
királyi család tagjai, a főherce-
gek és főhercegnők szintén oda-
sietnek, hogy jelen legyenek
Magyarország főrendei és kép-
viselői közt, midőn azok törvényt
hoznak, a mely elismeri, dicséri
és hódolva tudomásul veszi a
nemzet loyális és hű érzületét. És
Magyarország főrendei és kép-
viselői összegyűlnek, mint egy-
koron, diszruhában és diszfelsze-
reléssel, a történelmi Rákos helyett
az új parlamenti épületben, mely
maradandó nagyszerű emléke
Magyarország hatalmának, nagy-
ságának, szabadságának, önálló-
ságának és függetlenségének.

És ez alatt az ülés alatt kezd-
ődik a nagy hódolat, melyet
királyának a nagy magyar nem-
zet bemutat. Hódolat, mely egye-
dül áll ennek a nemzetnek és a
világ minden nemzeteinek törté-
nelmében. Nem kolosszális fegy-
veres hatalom vonul el az ural-
kodó szemei előtt, nem művészie-
sen rendezett diszmenet, diadal-
menet diadalkoecikkal és jelme-
zes alakokkal; nem hajóraj zász-
lókkal és ágyukkal; hanem egy
nemzet, amely ezeréven át erősen
és szilárdan megőrizte lovagias

szellemét, megtartotta eredetisé-
gét, fog elvonulni Magyarország
királya előtt és bemutatja hódo-
latát oly módon, aminőben más
korona viselőjének még nem volt
része. A magyar lovasnép hódol
királyának s ünnepli vele a nem-
zetnek legkritkább ünnepét. A
magyar hősök, akik ez országért
és e koronáért vértettek és küz-
döttek, diszruhát öltenek magukra
és aranynyal és drágakövekkel
ékesítik lovaikat és csatlósaikat.
És a hősök e nagy ünnep zajá-
ban is felesatolják fegyvereiket,
amivel azt akarják kifejezni, hogy
a magyarnak vére és élete a
királyáé, akinek az mindenkor
rendelkezésére áll.

Ez a nemzet tud hű lenni kirá-
lyához és hazájához; de tud ezer
hősi halált halni és igazságos,
alkotmányos uralkodójáért, a ki,
mint most, bemutatja hódolatát a
nemzetnek és egyuttal fogadja a
nemzetét.

Semmi félreértés, semmi ár-
nyék, semmi mellékgondolat sem
zavarja ezt a hódolatot. A király
nyiltan és bizalomteljesen áll a
nemzet előtt s annak hatalmában,
szabadságában és függetlenségé-
ben ismeri fel háza és trónja leg-

T Á R C Z A.

Debreczeni hölgyek Oroszországban.

A mult hónap végén világra szóló
ünnepegy színhelye volt Moszkva, az óriási
orosz birodalom ősrégi fővárosa. A minden
oroszok új csárja, a 28 éves II. Miklós
május hó 26-án tette fejére ősei koronáját s a
roppant ország orthodox főpapjai nagy
fénynyel elvégezték az örökölt autokrácia
vallásos megszentelését a Kreml tem-
plomában. Óriási néptömeg zárandokolt a
nagy birodalom minden részéből Moszkva
felé, hogy alattvalói alázkodással, feltétlen
szolgai hódolattal ismerjék el élet és vagyon
korlátlan urának, az előttük istenség
tekintélyével övezett csár atyuskát. A
ragyogó ünnepélyen nemcsak az európai
udvarok és kormányok képviselői, de a
többi világrészekből is számtalan fényes
küldöttségek jelentek meg.

A látni és csodálni való koronázási
ünnepély megtekintésére két debreczeni
hölgy is rászánta magát.

Nagy András derék iparos polgár-
társunk neje és annak testvére özv.
Szathmáry Imréné, kinek hirneves szépségü
leánya egy Moszkva mellett, Molodiban
lakó előkelő orosz, Bollmann nevű föld-
birtokosnak felesége — elhatározták, hogy
a fiatal asszony látogatásának kapcsán
megnézik a csár koronázási ünnepélyét.

Érdekes itt megemlíteni, hogy Boll-
mann, ki korábban Battenberg Sándor

fejedelem alatt a bolgár hadseregben
mint kapitány szolgált s fényképén is
látható, mellén hosszú sorban felrakott 12
érdemrenddel tüntettetett ki, — a gyönyörű
szép lánynyal, Szathmári Juliskával
Bukarestben ismerkedett meg, ki akkor
édes anyjával ott lakott. A bolgár tiszt
feleségül vette a szép magyar lányt, ki-
lépett a bolgár seregből s nejevel ősnemesi
családi birtokára, Molodiba költözött,
ahol azóta anyósa, Szathmáriné is
lakott velük 4 évig.

A Juliskából természetesen azóta
Juliette lett s 3 szép gyermek anyja.

— Gyerünk, látogassuk meg Juliskát
— szolt a két asszonyság, — s miután
ugy is közel lagnak Moszkvához, meg-
nézzük a koronázást. A beszédet tett
követte, összepakoltak és május 10-én
este 8 órakor a Kassa, illetve Oderberg
felé induló vonatra ültek s megindultak
a messze Oroszbirodalom európai részének
cenztrumában eső Moszkva felé.

Szathmáriné már többször tette meg
az utat és így a tapasztalt asszonyság
kalauzolásá mellett nem félhettek attól,
hogy valamerre másfele elviszi őket a
vasparipa.

Másnap este 8 órakor voltak Oder-
bergben. A változatos uton természetesen
gyönyörködtek a tájak szépségeiben. Le-
bilineselő képten folytát össze előttük a
szelid róna, a kéken domborodó halmok,
az erdők haragos zöldje, a fehérén ra-
gyogó havasok, a kanyargó folyók, a szá-
raz kopár szikla bércek, falvak, városok.

A szláv községekben már találkoztak
az orosz ünnep jeleivel.

Harmadnap mentek az osztrák határ-
szélre, Szakovára. Már Oderbergtől kezdve
több helyen kellett várakozniok a sűrűn
érkező és induló fényes udvari vonatok
miatt, melyek Oroszország felé siettek.
3—4mentegymásután s az ő szerényszemély-
vonatuknak néha 3 óra hosszág is vesztel-
gelni kellett egy-egy állomáson. Szako-
váron egész sor orosz-udvari vonat vára-
kozott az érkező fejedelmi és más elő-
kelő személyiségekre, hogy azokat a ha-
társzáron átvéve, vigye tovább az ünne-
pégek színhelyére.

Itt sokáig kellett volna ismét az ál-
lomáson várni, a két vállalkozó magyar
női utas tehát elhatározta, hogy bemen-
nek Krakkóba, a Jagellók hajdani fővá-
rosába — szétnézni. A néhány órára ter-
vezett kirándulás hosszúra nyult. Két na-
pig maradtak ott, gyönyörködve az ősrégi
lengyel város ó-stylusu épületeiben
s a lengyelek rendkívül szeretetreméltó
előzékenységében, akik a két magyar utast
elhalmozták kedves udvariasságuk minden
jelével.

Elutazásuk hatodik napján reggel in-
dultak el Szakováról s öt percz alatt
Oroszországban voltak.

Az első orosz-határszéli városban
átvizsgálták az utasok igazolványait, vagy
utleveleit.

Csendőrök, katonák s a ezivilek kö-
zött bizonyosan detektivek nagy számmal
vették körül a vonatot, kíváncsian tekint-

biztosabb támaszát. A nemzet a király elé viszi a szívét és a magyar korona viselője nem látja a diszfelvonulás pompáját és fényét, nem hallja a százezer ajak imáját, éljenzését, örömujongását: csak a nemzet szívét látja ő, ezt a hü, nemes, páratlan szívét, amely él s hal királyért és hazáért.

Ezt a páratlanul szép képet a maga nagyságában báró Bánffy miniszterelnök teremtette. Elhárított mindent, ami király és nemzet közt volt. Teljesítette feladatát és az akadályok dacára, melyeket neki készítettek, teljesen egyesítette a királyt és a nemzetet s elválaszthatlanul közel hozta egymáshoz.

Belföldi hírek. (Feloszlott pánszláv egylet.) A belügyminiszter a „Miavai olvasóegyesület”-et nemzeti üzemek miatt feloszlatta és egyszersmind Nyitra vármegye közönségének meghagyta, hogy az egylet ingóságait és vagyonát lefoglalja és további intézkedéseig letétként kezelje. Ezen intézkedés megveszerte a legnagyobb benyomást, mivel a pánszláv üzemeknek a közhatóságok részéről éber figyelemmel való kísérését igazolja. — (Az osztrák-magyar bank.) Bécsben az osztrák-magyar bank főtanácsa elhatározta, hogy Máramaros-Szigeten, hol jelenleg a szatmári fiókhöz tartozó bankmellék hely tartozik, azonnal fiókot létesít, mintez már 1895-ben tervezetett. — (A cukoradó felemelése.) Lukács László pénzügyminiszter a képviselőház legközelebbi ülésén be fogja nyújtani a cukoradó felemeléséről szóló törvényjavaslatot, amely teljesen hasonló ahhoz, amelyet az osztrák képviselőház bizottságában már tárgyaltak.

Külföldi hírek. (A krétai lázadás.) A „Hestia” című lap jelenti, hogy Haleppa

közelében egy hét tagból álló keresztény családot lemészároltak. Még nem erősítették meg nevezett lapnak azt a híret, hogy Kaneában újabb mészárlások történtek volna. A „Times” jelentése szerint most már 18,000 főnyi török katonaság van Krétában. A keresztény falvakat a mohamedánok egyre fosztogatják. A kaneai orosz konzul jelenti, hogy a zeituni csapatok, a melyek tegnap szálltak partra Kaneában, az ottani mohamedánok segítségével ki akarták fosztogatni a várost. — (Az olaszok és Menelik.) A „Neue Züricher Zeitung” szerint Ilg mérnök, Menelik király ismert bizalmi embere, a jövő héten Menelikhez megy szerződés-tervezettel, mely szerint Olaszország lemond az ucciali szerződésről, a protektorátusról és ama követelményről, hogy Abesszynia nem léphet más protektorátus alá. A határt a Mareb folyó fogná képezni.

A mai nap.

Debreczen, június 8.

A budapesti nemzeti ünnepségek legkimagaslóbb csúcspontja a mai nap. Nagy időkre tekint vissza a kiemelkedő oromnál a nemzet s nagy időbe fog bepillantani a jövőt illetőleg. A koronának, a nemzetnek s a két alapfaktor azon egyesületének, mely a parlamentárismus által jut kifejezésre, lesz ünnepe a mai 29-ik koronázó évforduló.

A művelt világ, mely történelmünket nem tanulmányozta s viszonyainkba nincs beavatva, az ünnepi látványosságokból igen gyakorlati módon fogja megtanulni alkotmányunk, közéletünk, a nemzet és a korona közti viszony lényegét.

Az ünnepségek magukba foglalják közéletünknek diszköntösbe öltözött szinte valamennyi nyilvánulását; de a legfőbb lényeg a korona és a parlament által képviselt nemzet ünnepe. Csodás varázs

veszi körül Szt. István koronáját s egyszersmind annak viselőjét. Ha egy-egy nagy király homlokát érintette a szent korona, mint a jelenkorban, ezelőtt 29 évvel, ez növeli ugyan a varázst s bensőbbé teszi a korona és a nemzet egységét, de csak fokozati különbséget képez. A varázs bűvköre mindig körülveszi Szt. István koronáját, s mindig önkéntes hódolatot biztosít annak számára, a ki azt viseli. Ez a varázs s a nyomán kelő hódolat és lojalitás egy ezredév megszentelt történetéből fakad s létrehozta a monarchizmusnak egészen sajátos faját, mely nem létezik sehol a világon.

A cárizmus, ha eltekintünk is despota jellegétől, ez atyáskodás formájában lép fel. A minden oroszok czárja, még a népszerű megszólítás szerint is, a minden oroszok atyja.

A német császárság pusztán a német egység külső jelvénye. Mint monarchizmus csak az egyes szövetséges államok formáin keresztül hat anémet népre. A német császár inkább legfőbb hadur a német nép fegyveres erői felett, mint valóságos monarcha. Mint porosz királyság pedig a német császárság abszolútbb jellegű még a régi francia királyságnál is. A porosz royalizmus minden jog forrásává a koronát teszi, míg a nép legfőleg csak engedményezett jogokat élvez. Korona és népegységről sem Németországban, sem Poroszországban beszélni nem lehet. Itt az egyensúly meg van zavarva a nemzet rovására és a korona javára.

Angliában viszont az egyensúly a korona hátrányára billent. A brit monarchizmus fejlődésének végső kiescsodása a nemzet és parlament nagysága a monarchikus eszme tiszteletbeli fentartásával. A nemzeti nagyság kupoláján ez csak diszitést és aranyozást képez. Az

getve be a kocsikba, a melyek — notabene — már orosz kupék voltak, mint-hogy az orosz vonatok Szakováron, osztrák területen szedik fel utasaikat.

Az állomás gyönyörűen fel volt díszítve guirlandokkal, orosz-nemzeti színű lobogókkal, czimerekkel s a személyzet teljes parádeban végezte a szolgálatot. A vonat mellett elmaradó községek, állomások ünnepi színbe öltöztek.

A hölgyek előadása szerint az utazási kényelem az orosz vasutakon fölülmulja a mienket. Még a harmadosztályú utasoknak is külön, kényelmes nyughelyet készítenek éjjelre. Minden állomáson nagy szamovároknak forr a tea-víz s mikor a vonat oda közeledik, a kalauzok sietve járják be a kocsiszakaszokat, kiáltva: „ki parancsol theát?” — A ki jelentkezik, csészéjét a hozzávaló adag theával elviszik s hoznak helyébe azonnal kellemes, finom zamatu kész theát, amihez az illető maga ad czukrot, rumot. A kalauzok szolgálatkészsége s figyelmessége példaszerű. Az alvó utasok között nagy óvatossággal járnak; ha borraivalót kapnak, keresztet vetnek magukra, aztán alázatosan megköszönik.

Két hölgyünk több helyen kiszállt, megnézni az állomásokat s elragadtatva szólnak, mily komforttal vannak azok berendezve.

Moszkvába a hetedik napon, este érkeztek s elálmélkodtak a tündéri látványon, mely ott várt rájuk. Már az állomáson páratlan képet nyújtottak az udvari vendégek számára elképzelhetlen

pazarsággal feldíszített, elkülönített, átmenő perronrész és termék.

Az érkező hölgyeket Bolemann és neje két díszes fogattal várták, számítva esetleg más vendégre is. Egyenesen Molodiba mentek s az ottani kastélyban kipihenve fáradaimaikat, néhány nap múlva a fővárosba rándultak, az ünnepélyekre. Elsőrendű vendéglőbe szálltak. A kényelem, kiszolgálás, olesóság felett újra, meg újra hangzik dicséretük. Előszoba, szalon, hálószoba — minthogy áremelés tiltva volt — együtt, alig két rubelben került naponként. A városban egy font hus 8 kopek, egy font czukor 15 kopek. A mi pénzürtékünk szerint 1 kopek valamivel több 1 krajczárnál.

Meglepte őket a vendéglők fényes berendezése. Itt találtak honfitársakra. Vidáman csevegtek az asztalnál szintén zengzetes nyelvünkön köszönté őket valaki. Csakhamar 8-an jöttek össze a közeli asztaloktól, kik Egerből, Szegedről valók voltak. A nagyobb vendéglők pinceszé személyzete tiszta fehérbe van öltözve — mint nálunk a czukrászlegények — derekukon fehér övvel s kezük fehér keztübe bujtatva.

Képzeltető hatással volt hölgyeinkre a koronázási ünnepély lefolyása és a kivilágított város. A czárt és nejét alig pár lépésnyiről volt alkalmuk látni s a magas termetű czárnét igen szép asszonynak mondják. Látták a Kremlt, a császári palotát, mikor benne rajzott a fehér czárnak legnagyobb ünnepére a föld minden

részéről összegyülekezett ragyogó sereg; látták a czárt fején koronával átmenni a templomból a palotába, látták mi különbség van egyformán született emberek: a czár és a debreczeni szegényház lakója között.

Este, a kivilágítás láttára egyszerűen állóhelyükbe gyökereztek. Villanyfényben uszott a roppant város. A tornyok, paloták mintha óriási brillansokkal lettek volna kiverve; egy esomó torony bordó-vörös tűzben, másik arany-sárgában, kékben, violaszínben égett. A Moszkva folyó partján a gázfáklyák és lámpionok miriádja egyetlen, hosszú lánggá folyt össze, ezerszeresen verődve vissza a folyó rezgő tükörén. A fényzönből jellemzően emelkedett ki mindenütt a két betű: N. A. Nikolajev, Alexandrovna. Lobogtak az apró lámpácskák nagy ügyességgel készített zászlók, míg a Kreml fölé égő napok, holdak (reflektorok) emelkedtek, bevilágítva a fényes város felett a szürke levegőt. Majd a magasba huzott óriási vászonlapokon, fényvetítő készülékkel egymásután jelentek meg a czári család tagjainak arcképei.

Egy mérhetlen gazdag tea-kereskedőnek épen a Moszkva partján huzódik végig a házához csatolt kertje, melynek csaknem 600 méter hosszúsága, 2 méter magas kőkerítése véges-végig egy volt kivilágítva színes, nagy félkörökbe rakott lámpácskával, mintha a kerítés ragyogó guirland szőnyegekkel lett volna beterve, melyeknek nagy vörös bojtja, egy-egy vörös lámpa, csaknem a földre ért

angol korona viselője az utolsó fészázad óta alig egyéb, mint egy köztársaság elnöke, melynek keretében az arisztokratizmus és demokratizmus küzdelmeit élő, de a monarchia formáit fel nem adó társadalom világhatalmi jelentőségre tett szert.

Egyedül Magyarországon van a nemzet és a korona teljes egyensúlyban. Már a kiinduló pont összeesett ez egyensúly kezdetével. Alkotmányunknak mindig ez volt alaptétele. Korona és nemzet Magyarországon szétválaszthatatlanok s midőn ezen alapvető tételt nyolcz század története megerősítette, a monarchizmus, ép a korona és a nemzet egyensúlya miatt, a négy folyam táján oly mély és kiirthatlan gyökereket vert, hogy a monarchiai formák az egész világon összetörhetnek, Magyarországon mégis rendületlenül és csorbíthatatlanul fönmaradnak. Sem a korona, sem a nemzet tulsúlya nem biztos alapja a monarchizmusnak. Az egyensúly és öszhang ellenben a korona és nemzet benső egyesülésének maradandó záloga.

A törvényhatóságok a király előtt.

Az ország törvényhatóságai tegnap vették ki részüket az ezredéves ünnepek keretében. Tegnap jelentek meg a király előtt a magyar szent korona alá tartozó országok vármegyéinek főispánjai, továbbá Budapest fő- és székváros törvényhatóságának majdnem valamennyi tagja megjelent a felség előtt, bemutatva a municzipiumok hódolatát.

A küldötségek felvonulása remek látványt nyújtott. Az urak gyönyörű magyar díszruhákban jelentek meg, melyek kápráztató gazdagságot és fényt kölcsönöztek a tisztelgés külső képének.

A főispánok Pestvármegye főispánjánál, Beniczky Ferencznél találkoztak. A főispánok felvonulása dísz és pompa dolgában sokkal fényesebb volt, mint a főváros küldötsége, dacára annak, hogy számban sokkal kisebb volt.

A mint a tápanyag a lámpából kifogyott, újra megtöltötték s tartott az illumináció három éjjelen keresztül. Különben is fehér éjszakák vannak most ott, a mennyiben este 11 órakor még olvasni lehet a szabadban.

A kivilágított városban nyüzsgött a sokféle színű ember, ezertéle ruhákban öltözve. Képvisele volt mind az öt világrész. Hölgyeink, rokonaink kíséretében rendszeren hajnalban 4 órakor jártak haza, miután szemük belefájdult a nézésbe.

Még egy pár nap alatt megtekintették Moszkva nevezetességeit, aztán betelve, kielégítve a látottak által, elbucszva a molodiiaktól, ugyanazon uton, a melyen elmentek, tértek vissza június 2-ára Debreczenbe. Visszatérésük négy napot vett igénybe.

Es most van a mi nagy nemzeti ünnepünk is, a hol az uralkodó iránti hódolat és dinasztikus érzés is megtalálja illő kifejezését, de az a szabad nemzet szívének önkéntes megnyilatkozása. A király útjára nálunk igaz szívek hódolatának virágai hullanak és nincs szükség transparentekre meg szőnyegekre, hogy mint Moszkvában, elfedezzék velük az ablakokat, mert itt az ablakokból is csak szerető szemek tekintenek az alkotmányos uralkodóra.

A főváros küldötsége már számánál fogva is roppant imponáló, — délelőtti tíz órakor a régi városház nagytermében gyült össze, hol Ráth Károly, Kammermayer Károly és Gerlóczy Károly polgármesterek a teljes tanácsesal vártak már a törvényhatósági bizottság tagjaira, kiknek sorában számos országgyűlési képviselő is megjelent; kik mint a municzipiumnak is tagjai, a küldötségekben részt kívántak venni.

Fél tizenegykor végtelen hosszúnak látszó kocsisor indult fel a budai várba. A menetet nagy közönség nézte az utcákon. — A Váci-uton, Dorottya-utcán, Lánchídon s az Albrecht-uton a kíváncsiak százezrei képeztek sorfalat, helyenkint lelkesen megéljenezve egy-egy népszerűbb vagy ismertebb küldötségi tagot.

A főispánok, mielőbb a várakban hajtottak, a belügyminiszteriumhoz vonultak fel, hol Perczel Dezsőnél tisztelgtek és azután az ő vezetésé alatt indultak a királyi várpalotába, melynek fehér termében gyültek össze.

Mivel nemcsak a magyar ispánok, hanem a horvát és szlavonországiak is megjelentek, a főispánok tisztelgését Bánffy Dezső báró miniszterelnök vezette, de mellette állt Perczel Dezső belügyminiszter, Khuen-Héderváry horvát bán és Stankovics horvát belügyi osztályfőnök.

A főispánok fogadtatása.

Mikor az urak mind együtt voltak, megjelent Apponyi gróf, a magyarországi udvarnagy és bevezette a küldötséget a kihallgatási terembe, hol a küldötségek valamennyi tagja félkörben állt fel és így várták be a felség megjelenését.

Ő felsége pont fél 12 órakor lépett ki a sarok-terem ajtaján huszárezredének egyenruhájában.

Utána haladt főhadsegéde, Paar gróf. A király fellépett a trónemelőnyre, hol, a mikor megjelent, lelkes éljenzéssel üdvözölték a főispánok.

Az éljenzés lecsillapultával előállott a félkörből báró Bánffy Dezső miniszterelnök és remek beszédben kérte a Felséget, hogy fogadja kegyelmesen a törvényhatóságok élén álló főispánok hódolatát, kiket elődeiktől rájuk szállott hagyományos szokás vezérel, hiven, odaadással szolgálni hazát és királyt. Aztán lelkes szavakban éltette a királyt zajos éljenzés közben.

Ő felsége válaszában kegyesen fogadta a főispáni kar hódolatát. A többek közt a következőket mondá:

„Az idők folyamában változott viszonyok között a törvényhatóságok hivatása most főképpen belső ügyeik gondozásában összpontosul, minek folytán lényegesen változott ugyan, de azért nem kevésbé fontos maradt a főispánok feladata is, a közigazgatásnak olyannyira kívánatos, új rendezéseig is a kormányzat minden ágában hálalatos tért találván állásuk értékesítésére, minthogy a jó közigazgatás, a lakosság anyagi és szellemi jólétéről párt-és nemzetiségi különbség nélkül való gondoskodás egyik főfeladata annak, hogy az állam és a nemzet életereje jövőre is biztosítva legyen.

Karolják fel teljes hévvel és buzgósággal e nemes feladatot, a melyet, számítva, mindenkor tanusított hűségükre, a legmelegebben szívükre kötöm, nemcsak a népesség és az ország érdekében, hanem saját megelégedésemre is, mert csak népei megelégedésében és boldogságában találok fel én is legfőbb boldogságomat.

Lelkes, szünni nem akaró éljenzés követte a király szavait, aki anélkül, hogy cercelet tartott volna, bevonult a sarokterembe, várva a főváros küldötségeinek felállítását.

A főispánok távozása után Apponyi udvarnagy a képteremben egybegyült székvárosi küldötséget bevezette a kihallgatási terembe, hol félkörben foglaltak állást.

A főváros fogadása.

A mikor a küldötségek elhelyezkedett, Apponyi Lajos gróf jelentést tett a királynak, ki most ismét megjelent a teremben. Tomboló, lelkes éljenzés fogadta a felséges urat, ki elfoglalván a trón előtt helyét, nagy figyelemmel hallgatta Ráth Károly főpolgármester üdvözlő beszédét.

A folyton megújuló éljenzések után Ő Felsége megköszönve a hódolatot, örömmel konstatalta a főváros rohamos haladását s a virágzás ama magas pontját, melyen most áll. „Adja a Mindenható — fejezte be beszédét — hogy ezen emelkedés biztos alapon haladjon a kezdődő második évezredben is s hogy az egész országnak abbeli méltó várakozása, miként kedvelt fővárosában a hűség, valódi hazafiaság, polgári erények, vallás, erkölcsiség és haladás mintaképét akarja látni, ott megfelelő viszhangot találjon.

Ez leend legszebb jutalma Budapest irányában mindenkor táplált, mély rokonszenvenemnek s így bizton hiszem, hogy e szeretett otthonomban minden alkalommal csak kellemes napokat fogok töltöhetni.

A király szavait viharos éljenzés követte, aztán a küldötségek a királyi válaszl mély hatása alatt távozott a várakból. Ezzel a millenniumi ünnepek egyik legérdekesebb része véget ért.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

100,000 idegen !

Budapest, június 8. Tegnap, dacára a nagyon kedvezőtlen időjárásnak — délelőtt fullasztó meleg, délután gyakori esőzés — rengeteg a nép mindenütt. A kiállításban délelőtt olyan rettentő nagy néptömeg volt, hogy szinte képtelenségnek látszott a mozgás egyáltalán, délben pedig megtörtént több helyütt az a példátlan eset, hogy egy-egy kocsmát be kellett zárni, mert a tömeg, dacára az elképzelhető nagy előkészületeknek, megévelt és megivott mindent, de teljességgel mindent. Az idegenek roppant mérvű özönlése jellemzi azt is, hogy ma délig mintegy száz külföldi — orosz, angol, olasz, francia, német — „saját külön tudósító” vette ki igazolványát és jegyét az Otthonban. Bátran állíthatni, hogy a holnapi ünnepre legalább 100,000 idegengyűl össze Budapestre. Fogadóiban, vendéglőkben, kávéházakban a zsufoltság szinte hihetetlen és jóformán türethetetlen.

Ma, sajnos, megtörtént az első szerencsétlenség is, legalább hire jár, vajha hamisnak bizonyulva. Azt mondják ugyanis, hogy ma délután a banderisták főpróbáján egy ló a lobogó hajlogatástól megvadt, lovasát lelökte és úgy szíven rugta, hogy halálosan beteg lett. Remélhető azonban, hogy a hír tultzott.

Az általános szavazatjog.

Budapest, június 8. A függetlenségi-párt tegnap Kossuth Ferencz elnöklete alatt értekezletet tartott, melynek az általános szavazatjog felől kellett nyilatkoznia. Többek felszólalása után az értekezlet kimondta, hogy főfigyelmet és fősúlyt a párt az idén az önálló vámterület keresztülvitelére fekteti és ezzel kimondta azt is, hogy az általános választási jog meghozatalát ez időszertint időszertünek nem tartja.

Apponyi elutazása.

Budapest, június 8. Politikai körökben feltűnést keltett, hogy Apponyi Albert gróf hirtelen elutazott s így a mai ünnepekben részt nem vesz. A mivel azonban ez elutazást magyarázták, jó részt alaptalan; mert Apponyi Albert ma táv-

— **Az iparos tanoncz iskolai bizottság ülése.** Az iparos-tanoncz iskolai bizottság, mint lapunkat értesítik, holnap délután öt órakor a városi árvaszéki elnöki szobában *Stern Győző* elnöklété alatt két fontos tárgy elintézése czéljából ülést tart. Az egyik tárgy annak a módozatait fogja megállapítani, hogy az iparos-tanoncz iskola tanítói az ezredéves kiállítást meglátogathassák, továbbá a folyó hó 17-én kezdődő szakvizsgálatok alkalmával a jeles tanulóknak kiosztandó jutalomtárgyak osztályozását végzik el.

— **A magyar izraelita közalap első alapítványa.** Annak emlékére, hogy az izraelita vallás a törvényesen bevett vallások sorába felvétetett, a magyarországi izraeliták tudvalevőleg egy magyar országos izraelita közalapot létesítettek, melyből nemzetiségi, hitfelekezeti, közművelődési és vallási különbségre való tekintet nélkül humanus czélok valószínűsíthetők meg. — E czélnak megfelelőleg tették meg az első alapítványt: tudniillik a honvédségi Ludovika Akadémia tisztképző tanfolyamán valláskülönbségre való tekintet nélkül öt díjmentes alapítványi helyet létesítettek 150.000 koronás alapítványnyal. A király megengedte, hogy az alapítványt nevéről nevezzék el. A honvédelmi miniszter a hivatalos lap szombeti számában mond hálás köszönetet ezért az áldozatkészségért.

— **Ünnepies, de csendes város.** Erősen megritkultak itthon az intelligens lakosság sorai. Hogy a diszbe öltözött, szépen fellobogzott város utcáin olyan kevés ismerős alakot látunk, annak nemesak a júniusi meleg nap az oka, hanem a fővárosi nagy ünnepély is, ahova innen ugyancsak nagy számmal elmentek és ahonnan csak holnap, holnapután s némelyek még későbbben térnek vissza. Sokan vannak, akik Budapestről egyenesen mennek a fürdőkhöz.

— **Jó fogás.** Hajdu-Szoboszlón nemrégiben egy *Szatmári József* nevű rovott multa, nagyon ismert csavargó nagyobb szabású lopást követett el s azután szerencsésen megugrott. Az ottani járásbíró s a rendőrség mindenfelé kerestette az enyves kezű embert, a kit sehogy sem tudtak kézre keríteni. Már-már lemondtak róla, hogy nagyobb szabású intézkedések megtétele nélkül megcsipjék a jó madarat, a mikor ma reggel a debreczeni rendőrségnek sikerült ott kézre keríteni. *Boda Bálint* rendőr ismerte fel a főtéren ácsorgó szökevényt. Még ma átküldötték a déli vonattal a hajdu-szoboszlói járásbíróhoz.

— **A vasutak forgalma.** Napok óta alig jött egy-egy utas az érkező vonatokkal Debreczenbe, hanem mindenki a főváros felé igyekezett. A közönség körében olyan tendenciózus híresztelések kaptak lábra, hogy a Budapestre felránduló közönség egy része lemaradt az erős személyforgalom miatt Debreczenben a vonatról. A legbiztosabb forrásból szerzett információink alapján kijelentjük, hogy e hír tévedésen alapul, amennyiben a debreczeni állomáson minden intézkedés megvan tve arra nézve, hogy még a jelenleginél nagyobb személyforgalom is akadálytalanul lebonyolítható.

— **Dalestély.** A debreczeni daleylyet 1896. június hó 13-án, szombaton, az „Arany Bika” udvartartójában *Hitessi Lajos* disz-karnagy vezetése és *Rácz Károly* zenekara közreműködése mellett zártkörű dal- és zeneestélyt rendez, a melynek műsora a következő: 1. Millenniumi dalárinduló Zimaytól. A „Debreczeni Zeneegylet” egyes tagjainak zene-

kisérete mellett. 2. Eredeti magyar dal (népdal) Gaáltól. 3. Mit daloltok Therntől. 4. Bármerre jár (népdal) Lányitól. 5. Nemzeti fohász Gaáltól. Belépti-díj személyenként 1 frt. Család-jegy 3 személyre 2 frt. Kezdeté este 8 órakor. Egyleti alapító és pártoló tagok szabadjegyeiknek felmutatása mellett a pénztárnál belépti-jegyet nyernek. — A szabad-jegy 3 személyre érvényes, a család többi tagja a belépti-díj felét, vagyis személyenként 50 krt fizet. Alapító vagy pártoló tagsági aláírást a pénztár a dalestélyen elfogad. Az elnökség. Felkértek a nagyérdemű közönség, hogy az előadandó karokat csendben meghallgatni sziveskedjék. A meghívók kívánatra előmutatandók.

— **Halálozás.** Egy tiszt debreczeni matrona haláláról vettünk szomorú értesítést. Özv. *Győry Ferenczné*, szül. Oláh Zsuzsanna asszony, má 3-án 2 órakor, életének 74., özvegyiségének 10-ik évében N.-Péterfia 833. sz. házánál elhunyt. Az elhunyt földi részzeit holnap délután 3 órakor viszik örök nyugalomra az említett háztól a Hatvan-utcai családi sírboltba. Halálát két gyermeke unokákkal és nagyszámu rokonsága gyászolja. A temetést *Dankó M.* temetkezési intézete rendezi.

— **Érdekes keresztelő** volt a főváros szomszédságában fekvő Békás-Megyeren. Gauss Viktor olasz származású íróársunknak, aki családjával ott tölti a nyarat, ép azon a napou született egy fia, a mikor a Dante Poklát Budapestten megnyitották. Gauss, mint minden olasz, szívvél-lélekkel tisztelője Dantának, kapja magát, elhatározza, hogy a fiának Dante nevet ad, keresztkomának pedig meghívja a Pokol-körképet. A keresztelés tegnap történt meg: a kis Dantet Molnár Árpád tartotta a keresztviz alá s a keresztelés ünnepén részt vettek többek között a nemzet három nagy poétája is: *Pósa Lajos*, *Szabolcska Mihály* és *Gárdonyi Géza*. Ezek mindannyian szárnyaló pohárköszöntőkkel tették emlékeztetést a békás-megyerieknek ezt a magyar Dante-keresztelést.

— **Az „István” malom munkásainak ünnepélye.** Az „István” gőzmalom társulat munkásainak önképző- és segélyező-köre 1896. június hó 20-án, szombaton, a „Margit”-fürdő villanyvilágított dísztermében a városi daleylyet több működő tagjának szives közreműködésével saját pénztára javára zártkörű ezredéves ünnepélyt és táncvizigalmat rendez. A rendezőség a következőleg alakult meg: *Cziffer Nándor* rend. biz. elnök, *Soós János* r. b. alelnök, *Kovács József* r. b. jegyző, *Kobel György* r. b. pénztárnok. Szekeres László r. b. ellenőr. *Arany Bálint*, *Bozóky Mihály*, *Bujdosó István*, *Bauer Ignác*, *Bucsay István*, *Balogh Mihály*, *Bánki Ferencz*, *Csehi Mihály*, *Csontos József*, *Engi Sándor*, *Ercsey Zsigmond*, *Fehértai József*, *Gógány Károly*, *Jakab András*, *Kazay József*, *Kruppa Agoston*, *Koncz Sándor*, *Kádár András*, *Kálmánchelyi Ferencz*, *Katona József*, *Kovács Imre*, *Kun Sándor*, *Kálmánchelyi Gábor*, *Lovasi József*, *Molnár Matuzsálem*, *Morvay Gábor*, a) *Nagy József*, *Nagy Ferencz*, b) *Nagy József*, *Nyiri István*, *Osváth József*, *Ormós András*, *Pudleiner Antal*, *Pinczés Mihály*, *Papp János*, *Putz Antal*, *Progner Adolf*, *Reszler András*, *Rázsó János*, *Spál Károly*, *Sibál Lajos*, *Szauer Károly*, *Szilasi József*, *Szabó Ferencz*, *Tóth Lajos*, *Varga István*, *Vékony Gábor*, *Vasas János* rendező bizottsági tagok. Belépti-díj személyenként 60 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. A zenét *Veres Tóni* közkeveltségű zenekara szolgáltatja. Kezdeté 8 órakor.

— **A borbélyok junálisa.** A millenniumi ünnepségek a nagy közönség figyelmét erősen elvonják a más években olyan nagyon kedvelt nyári táncmulatságoktól. Mindezek daczára a fodrász- és borbélysegédek által tegnap este a „Dobos”-pavillonban rendezett

junálisa a legszebb erkölcsi és anyagi sikerrel végződött. A négyeseket mintegy 30—35 pár táncolta s a jókedvű fiatalság a késő reggeli órákig mulatott vidám jó kedvvel a *Veress Tóni* kitünő zenéje mellett.

— **A Magyar testvérek zenekara.** A Magyar testvérek zenekara, mely most a fővárosban, a kiállítás területén a debreczeni csárdában játszik és nagy közkeveltségnek örvend, — most szép kitüntetésben részesült. Ma délután abból az alkalomból, hogy a biharmegyei és nagyváradi bandériumok ott időznek, — *Feszty Árpád*, a hírneves festő, ki Nagyvárad város millenniumi képét festette, — ebédet ad tiszteletükre s azon a Magyar testvérek zenekara játszik. Az ebédet *Tisza Kálmán* és *Jókai Mór* is résztvesznek.

— **Orfeum.** Több, mint egy hónapi szünet után szombaton jutott valami kis szórakozáshoz a debreczeni közönség. *Sz. Dávid* István vendéglős udvartartójában ekkor kezdette meg *Angelotti* Vilmos orfeumtársulata előadásai sorozatát. A társulat jó erőkből van összeállítva s az érdekes változatos műsor biztosítja számukra a közönség pártfogását. Legfőbb előnyük a *szoliditás*; előadásai mentek minden trágárságtól. A jó előadás annál nagyobb érdemük, mert a magyarnyelvhez vannak kötve s így a műsorok kiegészítése meglehetősen fáradsággal jár.

— **Vizsgák az ev. ref. leányiskolában.** A debreczeni ev. ref. egyház felsőbb s ezzel kapcsolatos elemi leányiskolájában az 1895-96-dik iskolai évet bezáró nyilvános vizsgálatok az igazgatótanács folyó évi május hó 22-én tartott ülése jegyzőkönyvének 331. szám alatt kelt határozata értelmében következők sorrendben tartatnak: az elemi iskolában június 18-kán az I. és II., június 19-kén a III. és IV. osztályoké; a felsőbb leányiskolában június 20-kán az I., 21-kén a II., 23-kán a III., 24-kén a IV., 25-kén az V. és VI. osztályoké. A nyilvános vizsgálatokat megelőzőleg június 16-kán délelőtt 8—10 óra közt évzáró istentisztelet; 17-kén délelőtt 10 órakor iskolai záró ünnep; délután 3 órakor ének- és zene vizsgálat. A vizsgálatok kezdete naponként délelőtt 9, délután 3 óra. Az iskolai évet záró ünnepre valamint a nyilvános vizsgálatokra a születeket, az érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja az igazgatótanács. A magántanulók vizsgálatai június 25., 26., 27. napjain tartatnak. E vizsgálatokra azok is, kik nem voltak magántanulókul bejegyezve, keresztleveleik, (születési bizonyítványuk,) az előző osztályból nyert iskolai bizonyítványuk, közönségi erkölcsi bizonyítvány, egyházi főhatóságtól nyert, — összevont vizsgálatához — ezeken kívül a magyar királyi vallás- és közoktatásügyi miniszter által adott engedély csatolása mellett jelentkezhetnek június hó 10-ig bezárólag a felsőbb leányiskola igazgatóságánál. A 25-kén tartandó írásbeli vizsgálathoz a magán vizsgálatot tevők íróeszközökkel, papírral ellátva jelennek meg.

— **A debreczeni ev. ref. főiskolának bölcsészeti fakultássá, illetve egyetemé váló fejlesztésére folyóvást jönnék újabb adományok.** Az egyes ajánlattevők egyrésze ajánlatát törleszti vagy egészben befizeti. Az újabb adományokból felemlítjük a következőket: *Kovács Dániel* székely-udvarhelyi tanár újabb gyűjtése 125 frt. A f. évi márczius 21-én rendezett városi bál jövedelméből 300 frt. *Kovács Zsigmond* t. igari lelkes adománya 50 forint; a *szeghalmi* egyház 768 frt gyűjtést küldött be, melybe az időközi kamat is bele van számítva. A belényesi egyház 20 frtot, a szemlaki 5 frtot küldött; *Horthy* István egyházmegyei gondnok ígérétéhez képest a debreczeni tanintézet részére 500 frtot, a kolozsvári theol. fakultás részére szintén 500 forintot fizetett le a kollegiumi pénztárban; a nemeskeblü gondnok ur a bőkezűségben

iratot kapott, mely sürgősen atyjához hivta, a ki hirtelen súlyos beteg lett; nagyon természetes, hogy Apponyi gróf azonnal engedett a hívásnak és atyjához utazott Eberhardba. Ez az igazság.

A hódoló diszfelvonulás.

Leirhatatlan, szemképrázató látványt nyújt a főváros mai képe és kiváltkép benne a csodás ragyogású hódoló diszfelvonulás.

Elérkeztünk nagy nemzeti ünnepünknek jelentőségében is legkimagaslóbb pontjához. Nagy jelentőségű a felvonulás már csak azért is, mert a korona és koronázási jelvények képezik központját. A magyar monarchia egysége, államisága jut méltó jelekben napfényre, mely eloszlatja a külföld előtt végleg ama felfogást, mintha a magyar állam az osztrák birodalomnak csak kiegészítő részét képezné.

Az elmúlt ezer év alkonypirja és az új ezredév hajnalhasadása festi be a magyar eget az új parlament felett, melyet ma avattak fel együttes ülésen s a melyből aztán hódolni mentek a felséges apostoli királyhoz diszmentében, nemes paripán, ősi karddal az oldalon s igaz magyar szívvél a keblekben.

És a jelenlevők, a szemtanúk több százazere, ezen törzsökösen magyar nemzeti kultusz minden képzeletcsapongást tulszárnyaló külső pompájának láttára áthévül a forrásául szolgáló benső és mély érzelem tüztől és fellángoló lelkesedésében azon egekig ható, rövid imában foglalja össze a magyar szívnek minden áhitatát: Éljen a haza! Éljen a király!

A nagy nemzeti jubileum alkalmából megmozdult méltóságos nyugalmából a szent korona is, megmutatta fényes szívet a népnek, ami csak trónváltozások alkalmával szokott történni. És a korona mellé csatlakozott a legnagyobb nemzeti őrség: ennek az országnak az egész szeretete, egész imádása, egész rajongása a korona és a vele fölszentelt király iránt.

Az ünnepély lefolyása.

Budapest, június 8. Ragyogó sugarival szórta be ma reggel a nap a rendkívüli diszbe öltözött fővárost, melynek utcáiban már a hajnali órákban óriási tömegben hullámozott az embersokaság a város ama részei felé, a merre a hódoló diszmenet elvonul.

Elegáns hölgyek, előkelő urak magyar diszruhákban, katonatisztek csillogó uniformisban kocsikon, lóháton siettek a beláthatatlan, lelkesült közönségsorai között a lánchid, illetve várpalota s vérmező irányába, hogy idejekorán eljussanak vagy a gyülekezési- vagy a nézőhelyekre.

A bandériumoknak, diszkocsiknak, egyéb kocsis- és gyalogközlekedésnek utja, ideje és helye jó eleve nagy körültekintéssel megállapított. Több, meghatározott helyen a közlekedés már reggel 7 órakor beszünttetett. Az egész utvonalon katonaság állott hol sűrűbb, hol ritkább sorfalat, mely sorfalon belül a főváros egyesületei, tanuló ifjusága sorakozott belső sorfal gyanánt, megállapított jelvényeket viselve. Az utvonalt mentén felállított tribünöket már 8 órára ellepte a megszámlálhatatlan közönség.

A hódoló diszmenet reggel háromnegyed 9 órakor indult a legszebb időben a Vérmezőről, élén hat lovagló magyar herold ezüst harsonákon magyar trombita-indulókat fujva.

Aztán következett a 11 zászlósor.

Majd a törvényhatóságok bandériumai Perczel belügyminiszter vezetése alatt, aztán a főrendiház és képviselőház együttes bandériuma. E menethez a Nándor-téren csatlakoztak a diszkocsik s így kiégszülve a menet a királyi palota udvarára vonult s ott a királyi család előtt, mely a palota erkélyéről nézte a felvonulást, a zászlók meghajtásával hódolt. A diszmenet aztán a Mátyás-templom elé vonult, itt csatlakozott hozzá a korona kísérete a koronával és a koronázási jelvényekkel, melyek káprázatos fényű kocsikban voltak elhelyezve. A meghatározott utakon, Margit-hidon keresztül mentek a pesti részre. Meseszerű, tündéri látványt nyújtott a diszmenet vonulása. A banderisták bámulatos, fényes öltözékei, ragyogó páncél ingek, medve-, farkas-, párduczkaezagányokkal, sisakokkal, ősrégi lobogókkal káprázató kép volt. Bibornokok, püspökök, főméltóságok kocsijai káprázatos fényben tündököltek.

Az utakon, a merre a menet vonult fél millió néző dörögte egetverő éljenét.

Tizenkét óra fele ért a diszmenet az elragadó szép új országház elé s a koronát és jelvényeket a kupola teremben elhelyezvén, a törvényhozás két háza együttes diszülésre vonult, hol a millennárius törvényt röviden felolvasták. A diszülés után tovább indult a diszmenet a megállapított sorrendben az Alkotmány-utczán, Váczi-köruton, Fürdő-utczán, Ferencz József-téren, Lánchidon, Albrecht-uton a disztér felé, hol a feloszlás történik. Eközben 2 órakor a kir. palotában a magyar országgyűlés ünnepi fogadása tartatott. Szilágyi Dezső képviselőházi elnök hatalmas nagy beszédet mondott, melyre a király szép beszédben válaszolt. Hálás — ugymond — az Istennek jóságáért, ki a magyar nemzetet ezer éven keresztül vezérelte, megtartotta. Előismeréssel szólt a szomszéd népekről, kik a magyarokat bajaikban támogatták s akikkel a jó viszony fentartandó, anélkül, hogy a magyar nemzetnek rendületlen egysége veszélyeztetnék. Szeretettel emlékezett meg a magyarságnak a trón iránti hűséges ragaszkodásáról, melyben a nemzet erőssége is van.

Az uralkodó fohászszal végezte szavait, a nemzetért, trónja szilárdságáért és azok örökös fennmaradásáért. A fogadás után a törvényhozók eltávoztak a palotából, hogy a városban a mesés látványosságban gyönyörködjenek. A várból elképzelhetetlen gyönyörű látványt nyújt a főváros. A lobogókkal, disztéssékkal elborított utcákon, tribünökön beláthatlan ember-tömeg s közöttük kigyózik el a ragyogó menet. A külföldi diplomaták elragadtatva beszélnek a mesés látványosságról. Lapunk zártakor még tart a menet.

NAPI HIREK.

— **Koronázási istenítisztelet.** Fényes, hazafias istenítisztelet volt ma reggel kilencz órakor a helybeli római katolikus templomban a koronázás évfordulója alkalmából. Nagy számu, intelligens közönség töltötte meg zsufozásig a templom tágas hajóját. A közönség soraiban ott volt **Biró Kálmán** honvédhuzsár ezredes és **Pongrácz Jenő** királyi főügyész helyettes is. A nagy zenés misét **Tárkányi Péter** szolgáltatta fényes segédlettel.

— **A lovassági laktanya építése.** A közös hadseregbeli lovasság számára Csapó-utczán végén építendő laktanya lassan-lassan közeledik a megvalósulás felé. A belügyminiszter tegnap érkezett leiratában jóvá hagyta a február 28-án 37. sz. a. hozott azon közgyűlési határozatot, amely

szerint a tervezett lovassági laktanya építéséhez szükséges telkek megszerzettni rendeltettek; ugyanekkor megengedte, hogy a netalán szükségessé váló kisajátítási eljárás engedélyezése jelen rendeltetire való hivatkozással a kereskedelemügyi minisztertől kérelmeztessek. Tudatja továbbá a miniszter, hogy a laktanya iránt szerkesztett tervek és költségvetések műszaki felülvizsgálása folyamatban van, amelynek eredményét a város közönségével annak idején közölni fogja. A megszerzendő területek összes térfogata 41 kat. hold és 625 □ öl. De ennek körülbelül csak két harmad része használtatik fel laktanya építkezéshez. A többi, szomszédos területek kisajátítása északi, keleti és déli irányban az ott fekvő sertés-hizlaló telepek megszüntetése miatt vált szükségessé. A megszerzendő területek a következők: ev. ref. egyházé (Veesev-Bruckner templom alapra) 9 h. 789 □ öl, Ungvári örökösöké 2 h. 1562 négysz. öl. Vásári István örökösöké 7 h. 477 négysz. öl, Kerekes Gézánéé 6 hold 759 négysz. öl, Sz. Nagy Károly és társai 420 négysz. öl, Bikfalvi Istváné 3 h. 1562 négysz. öl, Gombos Juliánnaé 5 h. 1414 négysz. öl, Hegedüs Istváné 2 hold 1642 négysz. öl.

— **A királyi palota alapkö okirata.** Az egész ország kitörő lelkesedéssel üdvözli a királyt, aki budai fejedelmi palotájának alapkövét maga tette le s abba a következő nagyjelentőségű okmányt helyezte be:

„*Mi Első Ferencz József*

Isten kegyelméből ausztriai császár, Csehország királya stb. és Magyarország apostoli királya.

Kedvelt Magyarországnak állami életének ezredik évfordulóját ünnepli, midőn ezen alapkövet leteszszük, hogy az elmúlt idők történeti eseményei által megszenvelt eme helyen emelkedjék a Magunk és Utódaink fejedelmi otthona. Az ezredéves mult magasztos örömétől lelkünkben áthatva, a jelen pillanatban is buzgón fohászkozunk Istenhez, áraszsza áldását Házunkra és hű magyar nemzetünkre, hogy egyesült erővel az ország javára és népeink boldogítására jövőben is sikeresen munkálkodván, a királyi lakunkban, melyet a Mindenható segédelmével felépítendőök vagyunk, és az országban állandóan jólét és meglegedés honoljon. Kelt Budapest székes-fővárosunkban, ezernyolczszáz kilenczvenhatodik évi június hó hatodik napján.“

— **Öngyilkos urinő.** Egy debreczeni urinő, *Sch. L.-né* öngyilkosságának híre járt ma reggel városunkban szájról-szájra, amelyet azonban mi csak fentartással regisztrálunk, miután az esetre vonatkozólag az illetékes rendőri hatóságtól semmi pozitív adatot sem kaphattunk lapunk zártáig. A verzió szerint *Sch. L.-né* már régebbi idő óta szenvedett idegbajban, a melynek oka, hogy 1889-ben egy orvosnővendék fia állítólag amerikai párbaj miatt föbe lötte magát; továbbá, hogy az ezelőtt nagy vagyonnal bíró család tönkre jutott. Idegbajában néha javulás állott be, de sohasem gyógyult ki belőle s valószínűleg e feletti elkeseredésében tegnap este morfiummal megmérgezte volna magát. A híresztelések szerint a gyorsan előhívott orvosok sem segíthettek az öngyilkos urinőn, a ki még az éj folyamán meghalt. Az eset, mint már említettük, megerősítésre vár.

annyira szép példát mutatott fel mindnyájunk előtt, hogy a befizetett 500—500, összesen 1000 frtnak kamatjába külön 66—66, összesen 132 forintig adóztatta meg önmagát. Korábban tett ajánlat fejében *Szeremlei József* 50 frtot, *K. Tóth Kálmán* 100 frtot, a *Takarék-és Hiteletintézet* 100 frtot, az *öcsödi* egyház 200 frtot, *Oláh Antal* öcsödi lelkész 100 frtot, *Löfkovics Arthur* 100 frtot, *Koncz Ákos* 100 frtot, *Joó István* alapítványt 50 frtot, a n.-kikindai egyház törlesztésbe 20 frtot, a *hadházi* egyház 500 frtot ajánlat törlesztésébe, a *kakszentmártoni* kisdied egyház 3 frt 94 kr adományt, a h.-k.-pályi egyház törlesztésül 20 frt, *Dalmay Kálmán* 100 frtot, *Dalmay Barna* 50 frtot, *Dalmay Tibor* 50 frtot fizettek be. — Felette kívánatos, hogy az ajánlattevők a vett felkéréshez képest az ajánlat esedékes részét sietnének befizetni, mert minden halogatás a jó ügy rovására történik s a késedelem beláthatatlan és megoldhatatlan bonyodalmakat idézhet elő.

— **Esdő szózat a könyörület szívekhez.** Nehány nappal ezelőtt a Körös völgyén tűzvész pusztította el a magyarságnak egyik kicsiny, de erős fészket: Rév községet, ahol csak nemrég szervezkedett országos segélylyel oláh-tenger közepén a fejnélküliszétszórt ref. magyarság. Meg sem izmosodtak a mi véreink, már hamuba döntötte őket egy hirtelen, váratlanul jött tűzvész. — A magyar fajt erősíti, aki az ott elhamvadt ref. egyházat talpra állítani siet. Ezért közöljük az alatt követhető kérés szózatot: „A révi ev. ref. egyház alig építette ujja hitkonainak jótékonyasága s hűveinek áldozatkészsége folytán egyházi épületeit, midőn a f. évi május 29-én kiütött óriási tűzvésznek községünkben 57 ház, 71 melléképület lett áldozata, 293 lélek maradt hajléktalanul, elvesztve mindenét a romboló elem hatalma alatt. Ev. ref. egyházunkat érte legérzékenyebben a csapás, mert a kárvalottak között 37 család ev. ref. vallású volt. Ezek most, mint fazekasok, napi keresetforrásuktól is megfosztva, Isten szabad ege alatt várják a szabadító segedelmet. „Megemészto tűz volt körülünk.“ 2. Mózes 9. 3. Az Ur „busulásának tüze megemészto” minket. Sof. 1. 18. Első kötelességünk tehát végsőre jutott testvéreink részére hajlékokról gondoskodni, hogy mielőbb keresethez juthassanak. Esdve kérjük a könyörületes szíveket, legyenek segítségünkre kegyadományok nyújtása által e nemes munka teljesítésében! Egyházunk e végvidéken vallási és nemzetiségi szempontokból egyaránt fontos missiót van hivatva betölteni s egyedül hitestvéreink anyagi gyámolítása teszi lehetővé, hogy egyházunk a végpusztulástól megóvassék, hogy „meg ne rémüljünk felettébb azon tűz által való kísérettől, a mely mi rajtunk esett.“ I. Péter 4. 12. Kérve a Gondviselést, hogy hasonló csapásoktól védje és oltalmazza hazánkat és egyházunkat s magunkat a tettekben nyilvánuló atyafiúi szeretetbe ajánlva vagyunk Réven, 1896. június 4. alázatos szolgálói *Karácsony Imre*, ev. ref. lelkész. *Juhász Ferencz*, egyh. gondnok.

— **Lövészet.** A debreczeni lövészársulat tegnapi lövészetén díjat nyertek, legjobb mélylövésessel Fürst Ödön 4 koronát, legtöbb körülövésessel Molnár Ferencz 2 koronát.

— **Nemzetközi sajtó-kongresszus.** A budapesti „Otthon” hírlapírói-kör elnöke *Rákosi Jenő* és *Radó Antal* titkár most bocsátották szét a lapok szerkesztőségeihez a IV. nemzetközi sajtó-kongresszus ez idejüli üléseire a meghívókat. A meghívó a következőleg hangzik: Tisztelettel meghívja az Otthon a Magyarországi és kapcsolódó részének területén lévő hírlapokat és hírlapíró egyesületeket a fent nevezett

kongresszusra, mely június hó 15., 16. és 17-én, mindennap reggel 9 órakor tartja ülését. A nemzetközi sajtóegyesület megalkulása e kongresszus célja. A nemzetközi egyesület tagja csak hírlapíró egyesület lehet. A kongresszuson részt vehet minden kiküldött tag, de szavazattal csak az egyesületek képviselői bírnak, minden száz tag után egy-egy képviselővel. Június 14-én este 9-kor ismerkedő találkozás az Otthon helyiségeiben.

— **A Gönczy-egylet tanulmányutja.** Szerdán délig meghoszabbított a Gönczy-egylet budapesti tanulmányutjára jelentkezés és befizetés határideje: a 15 frt. utiköltség addig beszolgáltatható *Káposztás* Imre egyel. pénztárnokhoz.

— **Vonatösszeütközés belépti díjak mellett.** Ki hallott még olyan vonatösszeütközésről, a melynek dátumát és helyét előre bejelentik? Ilyesmi is megtörtént már és persze Amerikában. Akadt egy társaság, a mely ilyen szenzációs látványossággal zsebeli ki az izgalmakat kedvelő közönséget. A program szerint Óhió tartományban Columbus és Toledo között két vonatot indítanak egymással szembe és pedig a legnagyobb erővel. A vonatok aztán bizonyos előre kiszámított helyen össze fognak ütközni. Azon a helyen pedig drága pénzért tribünök lesznek felállítva. A vendégek messze vidékről külön vonatokon ezrével érkeznek az „érdekes” látványossághoz. Vajjon öngyilkosjelölteket felületnek-e szabadjegyekkel a vonatra, arról hallgat a krónika.

Irodalom — Művészet.

* Az „Ezer év, történeti drámai költemény” első sorbau nem a színpad számára készült, ámbár nagyobb s dusan felszerelt színpadon, megfelelő kiállítással s a szükséges rövidítésekkel s egyes képek kibagyásával sikerrel és hatással volna előadható. Mint könyvdráma költői olvasmányul jelenik meg s mint ilyen szól a nemzet mévelt olvasó közönségéhez. Egyes képek láncolata vonul el az olvasó szemei előtt, a magyar nemzet ezeréves történetének kimagasló és forduló pontjain, a mint egyes jeleneteinek czimsorozata mutatja. Előjátéka, egy képben, *Árpád a honalapító*, a pusztaszeri szerződést s a magyar alkotmány alapjainak letételét tünteti fel. Az első felvonás két képből áll: az első *Szent Istvánt*, az első magyar királyt, élete végén mutatja, a mint a keresztyénség behozatalára s az ország szervezésére visszatekint; a második *Negyedik Bélet*, két színben hozza elénk: a tatárjárásban s a csatavesztésben és az ország pusztulásában, aztán annak helyreállításában, az új honalapításban. A második felvonás négy képben *Mátyást*, az igazságot, a *Mohácsi* gyászt s az ország ketté szakadását, *Rákóczyt* a szabadsághóst s fölkelését és bukását és egy néma képben *Mária Teréziát* a pozsonyi országgyűlésen. A harmadik felvonás a nemzet ujja születését ismét négy képben: a nyelv és irodalom megújulását *Bessenyei*, az *uttörő*, *Széchenyi*, a *reformátor*, *Kossuth*, az *agitátor* (az 1848/9-iki szabadságharc három szakaszban), s végre *Deák*, a *koronázó* czim alatt a kibékülést hozza színre. A különállóknak látszó képek sorozatát, két allegorikai alak, *Nemtő* és a *Viszály* fentartó és romboló szellemei kötik össze s képezik a költői mű benső egységét az egymás után sorozott képekben. Az olvasó hazánk ezeréves történetét szemei előtt látja elvonulni főmozzanataiban, felemelő és gyászos tanúságaival, melyek a végeredményben lelkesítőleg s biztatólag oldódnak meg. Az egészen magasabb s komoly és hű történeti felfogása

mindenütt költői lendülete, az egyes képeknek drámai szerkezete s a mindenütt nyilatkozó nemzeti szellem és hazafias érzés hatatosan szól az olvasóhoz s biztosítja a költői mű irodalmi becsét. Írták: *Szász Károly* és ifj. *Szász Béla*. Kiadta a *Franklin-társulat*. Ára 1 frt 60 kr.

* **A csókás tanya**, regény két kötetben. Irta *Cherbuliez Viktor*. Jó és gördülékeny magyar fordításban olvashatja a magyar közönség az „Egyetemes Regénytár” révén a kiváló francia írónak ezt az erőteljű, költészetből és igazi lélettől inspirált művét. Cherbuliez a francia földmives nép körében keresi többnyire regényének alakjait, nem rejtegeti hibáikat, hanem olyanoknak mutatja be érdekfeszítő mese keretében, a melynek valósággal. Készakarva hangsúlyoztuk az érdekfeszítő mesét, mert különben a falusi történetek rendszerint unalmasak szoktak lenni. A Cherbuliez-i soha sem! A csókás tanyában bemutat egy fiatal falusi leányt, a kit a hiúság és a nagyravágyás ördögei fogva tartanak és elrontják vele azt, a mit nagynehezen és ravaszsággal föllepített. A regényt *Karlovsky* Endre fordította magyarra és kapható minden könyvkereskedésben, díszes bekötésű két kötetben egy forintért.

A „MÁV.”

A nap sugaraiban fényes esillogó kigyópár hálózta be az országot.

Idegen országokból jön, idegen országokba megy.

De közvetíti a kereskedelmi forgalmat, magával hozza a civilizációt s az emberi társadalom tagjaivá avatott minket.

Ez a kigyópár az a sinpár, mely oly rövid időn behálózta hazánkat keletől-nyugatig, déltől-északig.

Ki ne volna büszke a magyar államvasutak rohamos fejlődésére?

Ki ne tudná mérlegelni e rohamos fejlődés áldásait a nemzet életének minden ágazatában.

Zsörtölödünk ugyan, ha nem tudtunk kellően kinyújtózkodni, ha kellemetlen szomszédságba jutottunk, s néha talán — sürgős ügyünk esetén — azért is, hogy nem a villám szárnyain megyünk, de azért mindnyájunk elismerjük magunkban, hogy a vasut nélkül ma már nem tudnánk létezni.

És bámulatos az a munka bírás, az a kötelességérzet, amely különösen az államvasutak személyzeténél oly nagy fokban nyilvánul.

Egy akkora személyzetű intézménynél nem lehet, hogy ne forduljanak elő rendellenességek és visszaélések is; de azért a büntető krónika a vasuti személyzetre vajmi kevés tintát fogyaszt.

Máskülönben is nem szeret magáról beszéltetni. Végzi esendesen és pontosan dolgait s nem akarja, hogy ezért vele külön is foglalkozzanak.

Pedig megérdemli, hogy reájuk is nézzünk és hogy büszkének legyünk a magyar államvasutak tisztviselőire.

Egyike a legfiatalabb intézményeinknek és mégis sikerült egészen magyarnak lennie. A bányászat sokkal régebb, mondhatjuk, hogy ős foglalkozás és még nem volt képes annyira magyarrá válni. És az államvasutak e magyarsága, maga után vonja a többi vidéki vasutakat is s ter-

jesztő hatással van kisebb-nagyobb mértékben magára a vidékre is. Az a mozdony a magyar nyelvet viszi és terjeszti a hazában szerteszét.

De nem ezt az általánosan elismert dolgot kívántuk feleleveníteni.

A lapok naponként hoznak híreket arról a valóságos népvándorlásról, mely naponként Budapest felé özönlik.

És a magyar államvasutak képesek ezt a rendkívüli és nemcsak ideig-óráig tartó, hanem állandó forgalmat egész nyugodtan, a láznak minden jele nélkül lebonyolítani.

A kiállítás megnyilta után még csak rövid késedelmekről sem olvastunk, annál kevésbé hallottunk panaszt.

Ez a higgadt, biztos munka, öntudatos vezetés bámulatra ragad.

El kell ösmernünk és meg kell hajolnunk a ezéltudatos, buzgó és önfeláldozó munka előtt.

Büszkék vagyunk a magyar államvasutakra!

Közgazdaság.

* **Debreczeni lovak a kiállításon.** A második lókiállításról az Egyetértés a következő tudósítást közli:

Mindjárt a bejáratnál ott vannak a Jankovich B. Elemér igen szép lipizzai lovai s nem messze ezektől feltűnik Tüköry Alajos hasonlófajú kiállítása. Az ügerek igen kis számban vannak képviselve. Mindössze négyen állítottak ilyeneket ki: Liptbay Guidó, gróf Károlyi László, Jankovich B. Gyula és Wahrmann Ernő. Angol telivéreket pedig csak gróf Pejacevich Tasziló két sajáttenyésztésű mént. Az *angol félvérek* közül különösen feltűntek a Döry József, továbbá Döry Jenő lovai, valamint a zirczi apátság előszállási uradalmának kiállítása, *Steinfeld Mihály* tenyésztete. Igen szépek a szabadkai kiállítók lovai. Nehéz ígások szintén igen kis számban vannak képviselve.

A II. számú istálló az állami ménesek tenyészlovaikat foglalja magában, a melyek természetesen versenyen kívül állanak. Mezőhegyes 32 lóval jött a kiállításra s leginkább Noniusokat és Gidránokat hozott fel.

Bizonyára igen sokaknak legjobban fog tetszeni a bábolnai arabstenyészete, a mely közül négy darabesikójával együtt jött fel. Az állami méntelepek 28 lóval vannak képviselve, természetesen a 2838 mén közül a legkiválóbbakat hozva a kiállításra.

A népies kiállítás egy része is a II. számú istállóban van elhelyezve, ott van mindjárt a *mezőhegyesi tájfajta*, a melynek 12 lóva igazán érdekes és tanulságos része a kiállításnak. Ezenkívül a népies tenyésztés a III. számú istállót s a IV-iknek egy részét foglalja el. Különösen kitűnnek közülök Tolna, Somogy, Fejér és Torontál vármegyék gyűjteményes kiállítása. Ez utóbbi harmincz lovat állított ki, köztük egyesén igazán szép példányok s jól veszik ki magukat a vármegye színeiből — kék és sárga — font kötésekkel.

*Debreczen város*a is kitett magáért, a hortobágyi ménesből 28 tenyészlova hozva fel. A hortobágyi ménest még a múlt század végén alapították. Kezdetben Spanyolországból importált tizenkét mén működött a ménesben s ezek jellege: a széles csontozat és hosszú lábak még most is meglátszanak kissé. De a lóállomány az utóbbi időben nagyon sokat finomodott s most már Noniussal keverezték. A hortobágyi összes lóállomány

3000 körül van, olyan szám, a melylyel nem minden város dicsekedhetik. Csak ezíframenése hat van, mindegyikben körülbelül 300 kanca. Jelenleg 40 mén teljesít apaszolgálatot.

Az V. számú istállóban Bosznia és Herzegovina kiállítása van elhelyezve s bizony bámulatos az a fejlődés, amelyet ez országok lötenyésztése elért.

CSARNOK.

A fehér lábu.

Angolból.

(Folytatás.)

Fogalmam sem volt a távolságról, melyet még meg kellett tennem. Lehetett tiz mérföld vagy tizenöt is!... Ki gondolta volna, hogy az éjoly gyorsan beáll? Hosszúestiszürkületre számítottam és nem volt egy csepp sem. Minden pillanatban jobban megbántam, hogy elhagytam az „arany karperecz“-et és a másik pillanatban már kezdtem visszavágni. Kettőnknek: nekem és lovamnak csak sikerül, gondoltam magamban, feltalálni. De ez a pillanatnyi gondolat nem látszott méltónak egy kóbor lovaghoz; tehát folytattam utamat!...

Mióta elhagytam az „arany karpereczet“, nem láttam egyetlen emberi lelket sem. Ez nem látszott talán különösnek ebben az országban, de mégis óhajtottam volna látni legalább egyet, a kitől megkérdezhessem, hogy mennyire lehet még tulajdonképpen Melfi?

Majd úgy tetszett, hogy az ut sötétebb lett, mintha fák... vagy sziklák közt haladnék, mert lovam lábai viszhangot költöttek. A mint hallgattam e kettős léptek zaját, azon észrevétel tettem magamban, hogy a léptek majd előttem, majd mögöttem látszottak hangzani és — az volt a különös a viszhangban: minél tovább haladtam utamon, annál közelebb jöttek azok. Majd világosan kivettem, hogy mögöttem hangzanak a léptek, még pedig igen gyorsan közeledve! Nem nehéz volt kitalálni, hogy üldöztetem egy, vagy talán több lovas által.

Nem szégyellem megvallani, hogy félni kezdtem. A félelem az emberi természetben van és bizony nem valami megnyugtató oly zajt hallani, melynek az ember nem látja az okát. Egy perc alatt tisztában voltam, hogy a viszhang más volt, mint pusztai viszhang. Megállítottam lovamat és valóban úgy találtam, hogy nem viszhang, a mit hallottam. A lábak, melyek követtek, még sebesebb vágatásban jöttek, mint az én lovam.

És aztán? Ugy is azt kívántam, hogy bárcsak találkoznék valakivel, aki megmutatná az utat... erre még most is szükségem volt. Az országuton mentem és minden olaszországi lónak ép oly joga volt azon haladni, mint nekem. Másnak is lehetett dolga Melfiben; és miért hagyjam magamat felindulni egy ostoba paraszt meséjén? Vártam tehát és csakhamar egy ló volt oldalom mellett s egy durva és erős hang mondá az ott divó átkozott népnyelven.

— Jó estét uram, ön Melfibe megy? Az az olasz nyelv, a mit én beszéltem, legalább a mint én hittem, tiszta toskanai volt. „Arany karperecz“-i fogadósom kiejtése egy kissé megzavart, de az ehhez képest még tisztának volt mondható. Végre megértettem és feleltem: „igen.“ Ugy tetszett nekem, hogy a kérdés hangjában volt valami parancsoló, a mi épen nem volt összeegyeztethető egy falusi paraszttal.

— Az éj meglehetősen sötét.
— Valóban sötét. Messze van ide Melfi?

— Nem tudja ön?
— Nem, idegen vagyok ez országban. Körülbelül két órája, hogy az „arany karperecz“-et elhagytam.

— Ah!
Nem tudom miért, de kezdtem megbánni, hogy nem maradtam egyszerű „igen“-emnél, hogy megmondtam, hogy idegen vagyok és az „arany karperecz“-ről beszéltem. Társam hallgatag lett... én is, de lovával nem tágitott az enyém mellől.

— Hát ön Melfibe megy? kérdém, hogy épen szóljak valamit.

Mielőtt felelhetett, volna, füleimet, melyek ma sokkal élesebbek voltak, mint máskor, új hang üt meg... ugyanolyan viszhang, a melyet az előbb hallottam s kételkedni sem lehetett, hogy ez is mindig közelebb jó.

— S ön egyedül utazik? kérdeztem tovább.

— Igen, mondá durva hangon, és ön?

— Én is.
— Ah! kettőnek biztosabb, mint egynek. En nem hiszem ugyan, a mit mondanak, de végre is éjszakának idején jobb óvatosnak lenni.

— És mit mondanak?
— Hogy mióta kiirtották a rablókat, még több van, mint ezelőtt.

— Ön a „fehérlábu“-t gondolja?

— Ki az?

— A fehérlábu.

— Talán.

— Vagy a „szent“-et?

— Meglehet. — Ön nagyon jól látszik ismerni nevöket. De elhiszi ön mind ezen meséket vagy legalább félig-meddig? De nem; mert hiszen akkor nem volna egyedül ez uton egyedül éjszakának idején.

— Hát ön, ugyanez okból szintén nem hiszi el? mondám.

— Az emberek poltronak. Ön nem, mert egyedül utazik; ha ugyan azért, mert nincs semmi félteni valója.

De sőt inkább, az a baj, hogy volt elég félteni valóm... a mivel csak birtam a világon. Miért kérdezte ez a kívánsi mintaparaszt, hogy van-e félteni valóm? Ő nem hitt a „fehérlábu“-ban, pedig mindig azt hallottam, hogy aki nem hitt Cartouche-ban, az maga Cartouche volt... És ezen egész idő alatt az a különös viszhang mindig kísért bennünket. Valószínű volt-e, hogy még egy harmadik magános lovas megy ez uton Melfibe?

— Az igaz, válaszolám ismeretlen társamnak, hogy semmi félteni valóval nem dicsekedhetem. És ön?

(Folyt. köv.)

Ingatlanok forgalma.

— A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál. —

1. Deák József és neje veszik özv. Tóth Andrásné szül. Molnár Zsuzsánna és társaiktól ezeknek debreczen-pusztai-ebesi 11 nyilast tevő tanya birtokukat 23000 frtéért.

2. Ábrám László veszi Tóth Pétertől ennek halápi kaszálóját 100 frtéért.

3. Balogh Lajos és neje veszik Varga József és nejétől ezeknek a debreczeni 3425. sz. jkvben foglalt ingatlanukat 210 frtéért.

4. Ungvári József és neje veszik Molnár Mihály és nejétől ezeknek 3161. sz. a. házukat 1900 frtéért.

5. Vilmányi Erzsébet, volt Molnár Józsefné veszi Nagy Mihálytól ennek téglás-kerti szőlőjét 5000 frtéért.

6. Kecskés István és neje veszi Vértesi János, mint kk. Böszörményi Róza, Eszter gyámjától ennek boldogfalvai szőlőjét 1200 frtéért.

7. Szilágyi Istvánné, Domján Juliánna veszi Vértesi János, mint Böszörményi Róza és Eszter gyámjától ezeknek debreczen-pusztai-bánki birtokukat 900 frtéért.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1896. május hó 1-től.
Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul:		ó.	p.
Budapest—Nagyvárad-felé	hajn.	4	—
Budapest felé (gyorsvonat)	reg.	8	40
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12	36
Budapest—Nagyvárad felé	este	10	31
Nagyváradra, (P.-Ladánytól gy. v.)	d. u.	3	48
P.-Ladányig (minden kedden)	déli	12	15
Csak P.-Ladányig	este	8	15
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u.	4	07
Szatmár—M.-Sziget felé	este	8	—
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel	3	05
Csak Szatmárig	reg.	5	30
Miskolcz—Kassa felé	reg.	8	25
Miskolcz—Kassa felé**	este	3	10
Szerencs-S.—A.-Ujhely-Kassa felé	d. u.	4	02
H.-Böszörmény—Büd. } m. áll. v.-tól reg. 5 51			
Sz.-Mihály-felé } vásártérről d. u. 3 57			
Füzes-Abony felé (m. áll. v.-tól) } vásártérről d. u. 4 42			
" " " " (vásártérről)	reg.	5	—
Óhat-Kócs-Polgár felé m. áll. v.-tól d. u. 4 12			
" " " " (vásártérről)	d. u.	4	24
Derecske—Nagy-Léta felé	reg.	8	35
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u.	4	17

Budapestre érkezik:

A hajnali 4 órakor induló sz. v.	déli	12	—
A reggel 8 ó. 40 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1	50
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló sz.-v.	este	8	10
Az este 10 ó. 31 p.-kor induló sz.-v.	reg.	5	45

* Közvetlen kocsi Kassára érk. 3 óra 30 p.
** Poprád-Felkára érk. jun. 1-től szept. 15-ig.

Budapestről—Debreczenbe indul:

A d. u. 3 ó. 47 p.-kor érkező sz.-v.	reg.	9	40
Az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gy.-v.	d. u.	2	15
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v.	este	7	05
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező sz.-v. (P.-Ladányig gy.-v. átszállással.)	este	9	15
A reggel 7 ó. 20 p.-kor érkező sz. v.	éjjel	11	—

Debreczenbe érkezik:

Budapest—Nagyvárad felől	d. u.	3	47
Budapest—Nagyvárad felől gy.-v.	este	7	09
Budapest—Nagyvárad felől	éjjel	2	40
Budapest—Nagyvárad felől	reg.	7	20
Nagyvárad felől (P.-Ladányig gy.-v.)	reg.	5	12
M.-Sziget—Szatmár felől	reg.	7	50
M.-Sziget—Szatmár felől	d. u.	12	16

Debreczenbe érkezik:

M.-Sziget—Szatmár felől	este	10	16
Csak Szatmárról	reg.	6	58
Kassa—Miskolcz felől*	reg.	8	07
Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől	este	12	21
Kassa—Miskolcz felől**	este	7	50
B.-Szt.-Mihály } vásártérre reg. 8 03			
H.-Böszörmény felől } m. áll. v.-hoz déli 8 17			
F.-Abony felől (vásártérre)	este	6	30
F.-Abony „ (m. áll. v.-hoz)	este	6	49
Óhat-Kócs-Polgár felől (vásártérre)	d. u.	5	20
Óhat-Kócs-Polgár „ (m. áll. v.-hoz)	d. u.	5	32
Derecske—Nagy-Léta felől	reg.	7	44
Derecske—Nagy-Léta felől	reg.	8	—
Derecske—Nagy-Léta felől	reg.	7	25
Derecske—Nagy-Léta felől	d. u.	3	18

* Poprád-Felkáról indul jun. 1-től szept. 15-ig, este 10 ó. 57 p. gy. v.
** Közvetlen kocsi Kassáról ind. 12 ó. 31 p. d. u.

Kiadó és laptulajdonos:
„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Nyilttér.
Dr. Altman Béla
egyetemes orvosudor
lakik: **Batthyány- és Kossuth-utca sarkán, első emelet.**

Rendel . d. e. 8—10, óráig.
          d. u. 3—5

A Kösélyszegeben

(debreczeni határ)

175 hold szántóföld,
urasági lak, szőlő és gyümölcsös kert, elegendő gazdasági épületekkel **1896. október 1-től 7 évre haszonbérbe kiadó.**

Értekezhetni **Altman Sámuel Pa. Kö-sélyszege** u. p. H.-Nádudvar. 563—3—3

Pályázat.

A h.-vámos-pércsi ev. ref. egyház templomának és tornyának kijavítására pályázatot hirdet. A nyilvános árlejtés a lelkészi hivatalnál **ez év június 14-én délelőtt 10 órakor** fog megtartatni. Az egyház fentartja magának a jogot szabadon választani az ajánlattevők közül tekintet nélkül az építési árra. A javítási terv s költségvetés a lelkészi hivatalnál bármikor megtekinthető. A költségeloirányzati összeg 2433 fit 99 kr., a pályázók ennek 10%-át bántépenzül letenni tartoznak.

H.-Vámos-Pércsen, 1896. június 5.
Nagy Dániel,
ev. ref. lelkész.

Hirdetmény.

Városunk legjobb és legolcsóbb természetes ásványvize a

Sztojtkai savanyuviz,

1 láda 40 üveggel frt 2.40, láda és üveg a felszámolt áron visszavétetik.

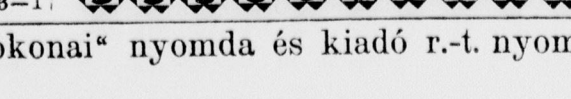
☛ Kapható minden fűszerüzlet- és vendéglőben. ☛

Bizományi raktárak: **Csanak József, Leidenfrost Ármin, Király János, Kontsek Géza, Félegyházy János, Rikli József Zelmós és Tóth Kálmán** uraknál.

FŐRAKTÁR DEBRECZEN és VIDÉKÉRE:

BORNYÁSZ és TÁRSA

ser- és bor-nagykereskedőknél Központi Iroda és telefon: Sas-utca, Vilmos-ház. 542 0—18

Bérbe adó.

Karczagon a legélénkebb forgalmu utcában egy

üzlethelyiség
a hozzátartozó 4 szoba, konyha, 2 kamara, pincze és apró jószágnak való helyiségekkel együtt, igen előnyös feltételek mellett **bérbe adó.**

Ezen üzlethelyiség bármiféle üzletnek megfelel, azonban **vas- és fűszerkereskedésnek** vagy **vendéglőnek** különösen ajánlható. Kibérlésére 10 évi szerződés is köthető.

Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos **Kis G. Sándor, Karczag, 2164. szám.**
561—4—3

JÉGSZEKRÉNYEK, önműködő

FAGYLALTGÉPEKET,

legjobb minőségű **SZÓDAVIZ KÉSZÜLÉKEKET,**

tükrözött **KERTI GOLYÓKAT,**

SODRONY BORITÓKAT

és szabadalmazott **LEGUJABB BEFŐZŐ-ÜVEGEKET**

legjutányosabb árak mellett ajánl **Kaszanyitzky Endre.**

Árjegyzéket bérmentve.
295 50—22

